

gereformeerd *appèl*

Gaan voor goud

De Olympische winterspelen zijn in volle gang op het moment dat ik dit schrijf. Op het journaal wordt vertoond hoeveel vreugde iemand heeft wanneer hij wint, en hoeveel gebroken harten er zijn voor de vallers, de tweedebesten en de probeerders. In een paar minuten of zelfs een paar seconden wordt bepaald of dit de kroon is op je leven, of je dat maar moet vergeten.

Waarom zijn de atleten eigenlijk zo blij of zo gebroken na een wedstrijd? Misschien is het omdat ze zo hard moesten werken om hun doel te bereiken. Wanneer je kijkt naar het leven van een top atleet, zie je dat hun hele leven draait om hun sport. Vroeg opstaan, alleen gezond voedsel eten, elke dag trainen, en dat jarenlang volhouden. Alles gericht op dat ene moment. Met de wetenschap dat ze de volgende keer, over vier jaar, misschien te oud zijn voor Olympisch goud.

Dit geldt niet alleen voor atleten, maar eigenlijk wel voor heel ons leven. Wanneer iets vanzelf komt, ben je wel blij maar niet uitbundig. Wanneer je keihard voor iets moest werken, jaren lang, ben je uitbundig blij. En wanneer het dan niet lukt, breekt het je hart. Grote dingen in het leven en ook in Gods koninkrijk komen niet vanzelf. Dat zien we ook in het leven van Jezus:

In Hebrëen 12:1-3 lezen we de volgende woorden:

1 Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij de last van de zonde, waarin we steeds weer verstrikt raken, van ons afwerpen en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt. 2 Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: denkend aan de vreugde die voor hem in het verschiet lag, liet hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God. 3 Laat tot u doordringen hoe hij standhield toen de zondaars zich zo tegen hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft.

Jezus dacht aan de vreugde die voor Hem in het verschiet lag. Hij hield vol. Het was niet eenvoudig. Hij moest stand-

houden tegen de mensen die zich tegen Hem verzetten. Hij moest schande verdragen, Hij die God zelf is. Hij moest doorzetten om uiteindelijk de gouden kroon in ontvangst te nemen. Toen Hij het had volbracht, ging Hij de vreugde van zijn Vader binnen. Hij komt eens op de wolken om ons op te halen, en dan is het voor eeuwig uitbundige vreugde. Nu zuchten we, maar eens juichen we. Wanneer we onze ogen gericht houden op Jezus, worden we niet moedeloos en moe. Dan gaan we door met wat God van ons vraagt. Dan rennen we met volharding. Wanneer je dan wint, Gods doel bereikt, geeft het vreugde.

Misschien vraagt God nu iets heel moeilijks van je. Misschien daagt Hij je uit om buiten je gemakkelijke omgeving te treden en Hem te volgen op ongebaande wegen. Hij vraagt van ons om één te zijn met elkaar. Om Hem te gehoorzamen vraagt misschien een financieel risico. Het vraagt misschien van jou om te verhuizen en alles achter je te laten. Het vraagt waarschijnlijk van je om je eigen natuur te kruisigen. Hij vraagt beslist van je om nederig te zijn en de ander hoger te achten dan jezelf. Hij vraagt ongetwijfeld van je om met je broer of zus in vrede samen te leven. Hij vraagt ook van je om anderen over Hem te vertellen en alles op alles te zetten om sommigen voor Christus te winnen.

Om Jezus te volgen hier op aarde is niet eenvoudig. Je moet elke dag trainen, gezond geestelijk voedsel innemen, slechte gewoonten laten vallen, alles verdragen, alle mensen liefhebben en dienen. Maar wanneer je de hemelse prijs behaalt, is het allemaal de moeite waard. Wanneer je Hem hoort zeggen: "Goed zo, getrouwe dienaar", vervaagt alle pijn en moeite. Dat maakt plaats voor uitbundige vreugde. Ja, er zullen gebroken harten zijn. Mensen die niet wilden doorzetten. Maar wanneer je Hem volgt, volhardend, ontvang je zijn gouden kroon. Uit genade. Dan is het eeuwig feest.

Ds. J.D. van 't Zand
CKG / Wildervank-Veendam

Een kerk die “klopt”

Aandacht voor eenheid

In het afgelopen jaar is in de kerkelijke pers weer veel aandacht gegeven aan (kerkelijke) eenheid. De meeste aandacht kreeg het voorstel om te komen tot een nationale synode. Alle protestantse kerken zouden daarvoor uitgenodigd moeten worden. Maar ook binnen de kleine christelijke kerken van gereformeerd belijden is het onderwerp eenheid weer regelmatig besproken. Verdeeldheid werd betreurd. Hoe kan het ook anders! Je leest over mensen die de hoop op eenheid aan het verliezen zijn. Men ziet hoe gemeenten uit elkaar groeien en uit elkaar vallen. Iemand schreef onlangs in de *Wekker*, het landelijke orgaan van de CGK: “Een paar jaar terug dacht ik nog echt dat het mogelijk was: een stap naar adellijke eenheid. Inmiddels lijkt het verder weg dan ooit”. Is de teleurstelling van deze auteur misschien het gevolg van een te gespannen verwachting? Was het, gegeven de verschillen in beleving en cultuur binnen de CGK, GKv en NGK, ook niet erg optimistisch om te verwachten dat er op korte termijn stevige stappen richting eenheid gezet zouden kunnen worden? En,... over welke eenheid hebben we het eigenlijk? Wat bedoelen we precies als het woord eenheid valt? Institutionele eenheid? Eenheid in belijden? Eenheid in liturgie en vormen? En willen wij eigenlijk wel eenheid? Of vinden wij het wel mooi, zo'n breed palet aan kerken. Moeten wij de verscheidenheid aan kerken niet wat positiever gaan waarderen dan wij doorgaans doen?

Zo maar laten?

Kort geleden zei professor James Kennedy, hoogleraar aan de universiteit van Amsterdam, dat het streven naar eenheid een typisch Nederlandse aangelegenheid is. Hij spitste dat vooral toe op het streven naar *institutionele* eenheid. Hij zal zeker medestanders vinden voor die opvatting. Maar wat zeker *niet* typisch Nederlands is, is de verdeeldheid van de kerk. Die vind je overal. In Amerika, waar James Kennedy vandaan komt, is het aantal kerken en stromingen minstens zo groot als in Nederland. In Zweden is het niet anders. In Schotland tref je tal van kerken aan, soms heel klein. Maar als het nu waar is wat James Kennedy zegt, dat het typisch Nederlands is om te zoeken naar eenheid, zou je dan daarom dit streven moeten laten varen? Als wij die vraag willen beantwoorden, dan moeten wij ons eerst afvragen wat, of Wie, ons oproept om één te zijn. Aan deze vraag gaat trouwens nog weer een andere vraag vooraf. De vraag namelijk, hoe het zover kon komen dat er zoveel verschillende kerken en groeperingen zijn. Vroeger las je nog wel eens, dat de Here het zo had geleid. Men ervoer het als genade dat men als kleine kerk nog mocht bestaan. Nu is het zeker genade dat wij kerk mogen zijn. Maar, om het maar eens zo te zeggen, genade is er toch niet voor bedoeld om de kerkelijke verdeeldheid een legitieme plek te geven? Genade, lezen we in Paulus' brief aan de Romeinen, moet ons tot boetvaardigheid brengen! Komt eenheid zo moeilijk van de grond omdat wij zelf niet eerst naar de grond

willen? Onze knieën niet willen buigen? Nee, boetvaardigheid ligt ons niet zo. Wij zijn vaardiger in het plannen maken, vergaderen en organiseren dan in het doen van boete. Maar als het om verdeeldheid binnen het lichaam van Christus gaat, dan is er alle reden om met onze tekortkomingen naar de Here toe te gaan en Hem te blijden dat het niet *klopt*. Want het klopt niet als het ene lid van het lichaam zegt dat het het andere lid niet nodig heeft. Het klopt niet als gastvrijheid wel wordt beleden, maar niet daadwerkelijk wordt beleefd. Nee, wij kunnen het niet laten zoals het is. Dat klopt niet.

Hoe maken wij het “kloppend”?

Als het waar is, dat kerkelijke verdeeldheid een zaak is die niet klopt, wat moet er dan gebeuren om het wel kloppend te krijgen? En wanneer kunnen we zeggen dat het wel klopt? Het is Jezus zelf die ons een beeld schetst van een kerk die klopt: “En het zal worden een kudde, een Herder”. Maar hoe komt het zover? En wanneer? En hoe zal die kudde er uit zien? En wat is onze rol daarin? Laten wij maar me die laatste vraag beginnen en ons afvragen wat onze rol kan zijn. Voor ons geldt dat wij met de scherven van de kerkelijke verdeeldheid bij de Here *aankloppen*. Het gaat er niet om dat wij de zaak kloppend maken, maar dat verdeeldheid een zaak wordt van aankloppen bij de Here. In Jesaja 21 staat een korte profetie over Duma. “*Men roept tot mij uit Seir: Wachter, wat is er van de nacht? Wachter, wat is er van de nacht? De wachter zegt: Morgen komt, maar ook nacht; als jij vragen wilt, vraagt, kom dan terug*”. Toen ik kort geleden een preek over deze tekst hoorde (van ds. E.E. Slofstra), moest ik denken aan de toekomst van de kerk. Hoe zal het gaan in 2010? Je hoort soms mooie dingen, maar ook minder mooie. Soms gloort een nieuwe dag – de morgen komt –, maar dan is er toch weer de teleurstelling – maar ook nacht. Het kan opeens weer zo donker worden. Zo uitzichtloos. Gesprekken worden afgebroken. Een gemeente breekt in tweeën en de breuk gaat dwars door gezinnen en families heen. Zouden wij met deze nood niet aankloppen bij de Wachter? Ja, wij roepen tot de Wachter. Wachter, wat is er van de nacht? Komt er beweging in de zaak? Wanneer gaat er wat gebeuren? Plaatselijk, regionaal, landelijk? Het blijft zo stil en het is zo donker. Wat is er van de nacht! Maar toch, ...er gebeurt echt wel wat. Er zijn hoopvolle ontwikkelingen. In het volgende artikel leest u daar meer over. Ja, soms worden er ook wel weer eens stappen terug gezet. Stagneert het en wordt het toch weer nacht. Maar juist dan komt het aan op volharding. “*Als jij vragen wilt, vraagt, kom dan terug*”. Niet opgeven dus. Altijd weer terug gaan naar de Wachter. Een Wachter, die waakt over zijn eigen, duur gekochte kerk. Zo maken de wij de zaak niet kloppend, maar zo maken wij eenheid tot een zaak van *aankloppen* bij onze hemelse Vader. Tot dat volhardende gebed roept het Gereformeerd Appèl u van harte op.

*Klaas van Breugel
werkgroep gereformeerd Appèl*

Ontwikkelingen in 2009

Weest sterk!

Honderduizenden, ja miljoenen mensen zijn lid zijn van een christelijke gemeente en ervaren dat als een ongelooflijk voorrecht. Ze zouden het voor geen prijs willen missen. Een plaats van gemeenschap met God en met elkaar. Maar tegelijkertijd wordt er ook door miljoenen mensen gesomberd over de kerk. Misschien wel het meest in West Europa. En in West Europa misschien wel het meest door Nederlanders. Gesomber over de toekomst van de kerk. De een ziet het alles met weemoed aan en denkt terug aan hoe het vroeger was. De ander verlangt naar een kerk die er heel anders uitziet dan wat het nu is.

Het is waar dat er veel is veranderd. Of al het nieuwe beter is dan het oude is de vraag. Maar het omgekeerde is ook waar. Het oude is niet op voorhand beter dan het nieuwe omdat het oud is. Verlangen naar hoe het vroeger was is niet iets van onze gejaagde westerse samenleving. In Haggai lezen ze hoe een overblijfsel van het volk Israel met weemoed in het hart de nieuwe tempel aanschouwd. Niets vergeleken bij de heerlijkheid van de oude tempel! Maar dan lezen wij: "Maar nu, weest sterk, want Ik ben met u". Tegen de verdrukking in en onder moeilijke omstandigheden mag het werk toch doorgaan. En het gaat ook door. Misschien wel niet zo snel en anders als menig een zich had voorgesteld. Maar waar mensen het van de Here verwachten, daar gaat echt iets gebeuren.

De "oogst" van 2009

Ook al gaan de dingen vaak niet precies zo als wij zouden wensen, wij moeten niet uit het oog verliezen dat er toch echt heel veel gebeurt. Al zijn we misschien geneigd om te denken: "Het is niets in onze ogen", er is wel degelijk heel wat te melden van het samensprekingsfront. Hieronder volgen de resultaten van samensprekingen tussen NGK, GKv en CGK in het jaar 2009. Een oogst, bijeengelezen in De Wekker (orgaan van de CGK), Opbouw (orgaan van de NGK) en het Nederlands Dagblad.

CGK Utrecht-Centrum hield op 25 mei 2008 een feestelijke dienst in de Domkerk in Utrecht samen met twee Gereformeerde Kerken (Vrijgemaakt) om daarin uitdrukking te geven aan hun blijdschap over de gevonden plaatselijke eenheid. In de periode 2006-2007 hadden de kerken samensprekingen gevoerd en diverse activiteiten ondernomen. In het najaar van 2007 hadden de beide classes toestemming gegeven tot nauwer kerkelijk samenleven. Inmiddels is gestart met kanselruil en openstelling van elkaars avondmaalstafel.

Zaterdag 28 februari 2009 vond in Sneek de officiële opening plaats van de verbouwde kerk en de nieuwbouw van het verenigingsgebouw van de samenwerkings-gemeente (CGK/GKv). Deze samenwerkings-gemeente - die zichzelf de Christelijke Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt (CGKV) noemt, telt 370 leden.

Op zondag 29 maart deed dr. L.G. Compagnie - Nederlands Gereformeerd predikant, zijn intrede in de samenwerkingsgemeente CGK/NGK van Hengelo.

In Hattem vinden samensprekingen plaats tussen GKv, NGK en CGK. Deze gemeenten hebben een gezamenlijke conceptverklaring opgesteld, waarin men de wens tot nauwer kerkelijk samenleven heeft verwoord. Laten we bidden om Gods' leiding en zegen over dit initiatief.

In Gorinchem vinden al enkele jaren samensprekingen plaats tussen de GKv en NKG, maar ook tussen de CGK en de GKv. Na een langdurig besluitvormingsproces, dat behalve via de classes ook via de Particuliere Synode (CGK) liep, werd in de najaarsvergadering van de classis Dordrecht van de CGK toestemming gegeven verder te gaan op de weg van nauwer kerkelijk samenleven met de plaatselijke GKv. Laten wij voor deze gemeenten bidden dat zij zegen mogen ervaren op de ingeslagen weg.

In Leidsche Rijn (bij Utrecht) werd een nieuwe NGK gemeente gesticht. Deze gemeente is voortgekomen uit gezamenlijke activiteiten van CGK, GKv en NGK. Lange tijd was het de bedoeling om een samenwerkingsgemeente te vormen. Uiteindelijk heeft men er toch voor gekozen om tot één kerkverband te gaan behoren, dat van de NGK. Er is dankbaarheid voor het ontstaan van deze nieuwe gemeente, maar ook wel teleurstelling dat het geen samenwerkingsgemeente kon worden. Laten we bidden om Gods zegen over deze jonge gemeente.

Op zondag 14 juni 2009 werd ds. B. van Veen (GKv) bevestigd tot predikant van de samenwerkingsgemeente (GKv/CGK) van IJmuiden.

Op 4 oktober 2009 werd in Nieuwegein een feestelijke dankdienst georganiseerd naar aanleiding van het 25 jarig jubileum van de NGK/CGK samenwerkingsgemeente. In 1984 werd begonnen met een gemeente van ca. 250 leden. In velerlei opzicht is dit werk gezegend. Het ledental groeide tot ca. 325 leden.

Op zondag 27 september werd vanuit de samenwerkingsgemeente De Bron (NGK/CGK) in Amsterdam Nieuw-West br. Serge De Boer geïnstalleerd als zendeling voor het gemeentestichtingsproject Oase. Oase is een van de initiatieven in Amsterdam om in een geseceulariseerde stad nieuwe gemeenten te stichten.

In november 2009 organiseerden deputaten diaconaat van de CGK en het diaconaal steunpunt van de GKv samen met de Nederlandse Patiëntenvereniging (NPV) een aantal regionale bijeenkomsten voor diakenen en diaconale werkers om stil te staan bij het onderwerp "Mantelzorg" en bij de mantelzorgers in het bijzonder.

De NGK en GKv van Nijverdal hebben aangegeven een samenwerkingsgemeente te willen vormen. In de periode 2009-2010 wil men daaraan werken met onder andere themabesprekingen en bijbelkringen. In 2011 moet er dan zoveel vertrouwen zijn ontstaan dat het besluit over een samenwerkingsgemeente kan worden genomen. Vanaf dat moment kunnen dan verdere stappen worden gezet. Laten we bidden om zegen over dit voornemen van beide gemeenten.

Na jaren van samensprekingen werd aan de CGK van Wildervank/Veendam en de GKv van Veendam toestemming verleend tot het vormen van een samenwerkingsgemeente. Vanaf 1 januari 2010 trekken beide gemeenten samen op. Sinds 1997 waren er al verschillende vor-

men van samenwerking. De GKv gemeente telt ruim 250 leden, de CGK is half zo groot. Het is het verlangen van deze nieuwe samenwerkings-gemeente om tot eer van God in de gemeente Veendam gestalte te geven aan Zijn Koninkrijk en een levende en getuigende geloofs-gemeenschap te zijn.

In oktober 2009 werd door de classis Amsterdam van de CGK positief gereageerd op het verzoek van de gemeente van Amsterdam (Amstel/Via Nova en De Bron) om te komen tot nauwer kerkelijk samenleven met de plaatselijke Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt. Er gebeurt veel in Amsterdam en het is bemoedigend om te zien dat, ook met het oog op de geweldige nood in deze stad, kerken elkaar weten te vinden en gezamenlijk willen optrekken.

Na 40 jaar kon de gebroken relatie tussen de NGK en GKv van Zoetermeer weer worden hersteld! Dit heeft de weg open gezet voor volledige samenwerking tussen de CGK, GKv en NGK. Samen vierden de leden van deze gemeenten het avondmaal. De dank was groot. Laten we onze God en Vader danken voor het herstel dat deze gemeenten uit Zijn hand mochten ontvangen.

Op 1 november 2009 werd in Doesburg door de plaatselijke CGK en GKv een gezamenlijke dienst gehouden om in dankbaarheid stil te staan bij de groeiende samenwerking tussen beide gemeenten. Het proces van samenwerking werd in 1998 gestart. Door omstandigheden binnen een van de gemeenten kon men pas in 2008 naar de classes gaan met het verzoek om toestemming tot nauwer kerkelijk samenleven. In 2009 werd de gevraagde toestemming gegeven. De GKv van Doesburg telt 67 leden en de CGK 140. Er bestaan nauwe contacten met de gemeente van Doetinchem. Met streeft naar een gemeente met een missionair karakter. In beide gemeenten is grote dankbaarheid voor wat de Here hen heeft willen geven. Dankt u mee?

De gemeente van Steenwijk (CGK) kreeg toestemming van de classis tot nauwer kerkelijk samenleven met de GKv ter plaatse. Ook de GKv gemeente kreeg deze toestemming van haar classis. Voor 31 januari 2010 werd de eerste kanselruil afgesproken.

In Kampen ontmoeten de NGK en GKv elkaar in een bijzondere bijeenkomst. Juist daar, in Kampen, waar de geschiedenis best wel diepe sporen heeft getrokken, was de dankbaarheid voor deze ontmoeting bijzonder groot.

In de zomermaanden van 2009 werden in Nijmegen door de GKv en CGK gezamenlijke middagdiensten gehouden. De samensprekingen hebben er inmiddels toe geleid dat deze gemeenten per 1 januari 2010 als samenwerkings-gemeente verder gaan. Deze samenwerking is niet uit nood geboren. De GKv was weliswaar veel groter dan de CGK, maar beide gemeenten vertoonden groei. Maar het was de steeds sterkere beleving van eenheid in geloof die deze gemeente bij elkaar bracht. Als samenwerkings-gemeente hoopt men nog sterker dan voorheen het evangelie van Christus te kunnen uitdragen.

In 2008 kreeg de GKv-Kampen van haar classis toestemming voor nauwer kerkelijk samenleven met de CGK Kampen. De classis Zwolle van de CGK kon in dat jaar haar toestemming nog niet geven. Er volgde een traject via de Particuliere Synode. In de loop van 2009 leverde de CGK gemeente extra informatie over het gelopen traject. Juist voor het indienen van de copij van deze Doorgeefbrief vergaderde de classis Zwolle opnieuw en oordeelde nu positief over het verzoek

van de CGK over het verzoek tot nauwer kerkelijk samenleven met de GKv. In maart 2010 hopen NGK, GKv en CGK in Kampen een gezamenlijke kerkendag te houden. Een reden voor grote dankbaarheid.

De zo bij elkaar gelezen oogst is niet volledig. Maar is dit alles bij elkaar geen reden op geweldig dankbaar te zijn? Als u in uw eigen gemeente dingen hebt meegemaakt die vermeldenswaard zijn, laat het ons weten. Dat nemen wij dan graag mee in een volgende Doorgeefbrief. U kunt er anderen mee bemoedigen.

Van de werkgroep

Wilt u de Doorgeefbrief digitaal ontvangen?

Als u de Doorgeefbrief digitaal wilt ontvangen laat het ons dan weten. Zo kunnen wij besparen op verzendkosten.

Mogen wij rekenen op uw blijvende steun?

Wilt u ons steunen? Voor een gift kunt u gebruik maken van bijgevoegde acceptgirokaart. Abonnees die de Doorgeefbrief digitaal ontvangen kunnen een gift storten op het in het colofon aangegeven gironummer. Bij voorbaat onze hartelijke dank!

Vacatures

In de afgelopen maanden werd de werkgroep versterkt met een nieuwe medewerker, br. C. Vogel uit Wormerveer. Van harte welkom. Mocht u zelf in de gelegenheid zijn om voor een periode zitting te nemen in de werkgroep, dan nodigen wij u uit contact met ons op te nemen. Voor contactadres, zie colofon. Van harte welkom!

Colofon

Het Gereformeerd Appèl is een in 1992 opgerichte gebedsbeweging van leden van de Vrijgemaakt Gereformeerde, Nederlands Gereformeerde en de Christelijke Gereformeerde Kerken. Het Gereformeerd Appèl wil het gebed voor kerkelijke toenadering stimuleren en de onderlinge ontmoeting en geloofsberkenning van gereformeerden bevorderen. De activiteiten worden gecoördineerd door een comité waarin leden van bovengenoemde kerkgemeenschappen zitting hebben. Zo mogelijk wordt drie maal per jaar (in voorjaar, zomer en najaar) een Doorgeefbrief uitgegeven.

Gereformeerd Appèl

Giro 608922

t.a.v. Gereformeerd Appèl te Houten

Contactadres en adressenadministratie

Elsje Kadijk-van Deursen
Amazoneweg 90
2622 DT Delft
tel. 015-2565015

Internet

Website:
www.gereformeerdappel.nl
E-mail:
info@gereformeerdappel.nl of stuur een mail via een invulformulier